

La joia comença a brillar

Èric Vilanova, de 18 anys, fa dos partits que és titular amb l'Olot

Èric Vilanova se'n va dels rivals en una acció de l'Olot-Sant Andreu disputat al Municipal.

"La joia del planter", és la definició exacte que qualsevol pot llegir si consulta la fitxa d'Èric Vilanova a la web de l'Olot. Hi ha posades moltes expectatives al damunt d'aquest migcampista de projecció ofensiva que ha debutat aquest any a Segona B i que ha sigut titular amb l'equip d'Arnau les dues últimes jornades. Vilanova no es posa límits, amb la il·lusió d'acabar arribant al futbol professional. Això sí, tampoc oblidava els estudis i continua, ara a distància, la seva carrera de magisteri.

JORDI ROURA OLOT

Èric Vilanova és la joia del planter de l'Olot des de fa un parell de temporades i ja comença a brillar entre els grans, amb tan sols 18 anys. La temporada passada Edu Vilchez el va fer debutar amb el primer equip en els partits de Copa del Rei contra l'Huracán i el Sant Andreu, però l'oportunitat de tastar la Segona B no li ha arribat fins aquest any. Arnau va donar-li minuts contra el Saragossa B i a casa davant del filial del Mallorca. Després va desaparèixer de les alineacions fins que fa un parell de setmanes Arnau el va fer sortir de titular en la victòria contra el Sant Andreu al Municipal. Alguna cosa devia fer bé perquè diumenge passat a l'Hospitalet va seguir formant part de l'onze. "M'ha costat molt arribar fins aquí, sempre he treballat molt dur als entrenaments, i espero que l'Arnau estigui satisfet amb la meua feina. Ara el que haig de fer és mantenir-m'hi, consolidar-me al primer equip", deia ahir.

Vilanova es va enamorar de la pilota des de ben petit. Al pati de l'escola Bisaroques va començar a fer-hi els primers xuts, impressionat pels túnels que feia Saviola amb el Barça. Va jugar amb la Canya fins a categoria aleví i després, a infantil, va fer el salt a l'Olot. El curs passat va poder tastar també la Divisió d'Honor juvenil disputant part de la temporada amb el Girona i també es va foguejar els darrers mesos de competició de Segona Catalana amb el Besalú. La qüestió era no estar aturat.

"El meu principal objectiu és consolidar-me com a jugador de l'Olot. Tinc aquest any i un altre de contracte i és un orgull poder arribar al primer equip del club de casa teua, d'allà on t'has format", argumenta Vilanova, que després de deixar-se enlluernar per Saviola, a mida que va fer-se gran també es va voler emmirallar en Xavi Hernández. El jove jugador de l'Olot es defineix com "un migcampista a qui li agrada tenir la pilota i mirar endavant, soc associatiu i sempre estic buscant els puntes".

Sap que la competència a la plantilla és "molt gran" però admet que aquests dos partits de titular li han servit per confirmar-li que pot aspirar a ser futbolista professional. Per això a l'estiu va haver de prendre una decisió important: passar a ser membre de ple dret de la primera plantilla de l'Olot exigia entrenar els matins i això era incompatible amb seguir estudiant magisteri a la Universitat de Girona. Això sí, no ha deixat la carrera penjada i la continua a distància, per internet. "A casa, tant jo com els meus pares sempre hem tingut clar que els estudis són molt importants", assegura.

El que no oblidarà mai Èric Vilanova són les hores prèvies al seu primer partit de titular, contra el Sant Andreu. El dissabte Arnau li va suggerir que potser formaria part de l'onze i que si finalment era així estigués "mentaltzat" per fer un bon partit. "Aquella nit no vaig dormir!", exclama. Els nervis li van passar de cop quan l'endemà va

arribar al Municipal i es va veure, confirmat, en l'equip inicial. Segons ell "de cop em van passar els nervis, em vaig concentrar en el partit i a fer bé la meva feina".

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2014/11/04/joia-comenca-brillar/695404.html?utm_source=rss